

Solti Béla (1921–2006)

Ez év március 17-én, 85. életévében elhunyt Nagykanizsán az 1945 utáni évtizedek zalai államerdészetének jeles számviteli és pénzügyi szakembere, Solti Béla, az egykori Zalai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság nyugalmazott gazdasági igazgatóhelyettese, aki a ZALAERDŐ Zrt. valamennyi jogelődjénél dolgozott.

Solti Béla 1921. november 16-án született a Máramaros vármegyei Bustyaházán. Édesapja, Solti Andor a Bustyaházai Erdőgazgatóság erdőszámvizsgálója volt. Középiszkolai tanulmányait a Beregszászi Magyar Királyi Reálgimnáziumban végezte, ahol 1942-ben érettségizett.

Szülöföldjének varázslatos tájai, a Kárpátok vadregényes erdei az ő képzeletét sem hagyták érintetlenül, s diákévei alatt gyakran gondolt arra, hogy egyszer majd ő is erdészként járja a sejtelmes erdőrengeteget. Sajnos a világháború – mint annyi más sorstársának – kegyetlenül áthúzta az ambiciózus fiatal ember továbbtanulási terveit, s csakhamar – még az érettségije évében – kétéves karpaszományos katonai iskola padjában és gyakorlóterén találta magát, a szűkebb hazájától messzi Nagykanizsán. Akkor még nem gondolhatta, hogy egyszer majd ez a távoli, idegen város ad otthont családi életének, s lesz színtere hivatali működésének.

A háború forгатagába kerülve, ezután számára is embert próbáló katonaevek következtek, s végül a visszavonulással – zászlós rangban – egészen Berlinig jutott. A kilátástalanság vége nyugati fogság lett. A fogságból 1946 októberében érkezett haza, s alig egy hónap múlva, 1946. november 15-én munkát kapott Zalaegerszegen, a Zalaegerszegi Állami Erdőgazgatóságnál. Szerencsére – érettségije után – volt pár hónapos adminisztratív szolgálata Bustyaházán, s így áthelyezéssel gyorsan intézték ügyét. Első munkaköre „számviteli kiségitő” lett. Szakmai továbblépésének követelménye volt az államszámviteli államvizsga letétele, melyet 1947-ben sikerrel abszolvált. Még ez évben megkapta az „erdőszámtiszt”-i kinevezését, s ezzel már revizori munkakört töltött be. Négy másik revizortársával együtt 28 zalai állami erdőgondnokság számviteli és pénzügyi munkáját ellenőrizték. 1948. január 1-jével már „magyar állami erdő-számlaelenőr”, 1949-ben pedig az újonnan alakult Zalaegerszegi Erdőgazdasági Nemzeti Vállaltnál „önálló könyvelő” címet, illetve beosztást kapott.

Életének egyik alapvető dátuma következett ezután, ugyanis 1950. január 1-jével kinevezték főkönyvelőnek a létrehozott négy zalai állami erdőgazdaság egyikéhez, a Nagykanizsai Erdőgazdasághoz. Ezzel megkezdődött több mint három évtizedes sikeres nagykanizsai működése, amelyben újabb állomás volt 1955. január 1-je, amikor átszervezés után, a Délzalai Állami Erdőgazdaság főkönyvelője lett. Ezekben a diktatórikus időkben nagyon komoly feladatot jelentett a vezető beosztásokban lévő, gyakran minden szakmai kép-

zetség nélküli emberekkel elfogadtatni a számviteli és pénzügyi munka szigorú előírásait, szabályait. Ő – nem lévén tagja a pártnak – szerény, tapintatos magatartásával, s mindenekelőtt tekintélyt parancsoló szaktudásával, ezen a nem könnyű akadályon is túl tudott lépni, és következetesen betartatta a bizonylati fegyelmet.

Az újabb dátum, 1970. január 1-je, már szakmai pályafutásának csúcspontját jelentette, ki-nevezték a Zalai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság gazdasági igazgatóhelyettesévé. Tapasztalatait különösen jól kamatoztatta a '70-es években, a lenti fűrészüzem korszerűsítésének idején. Ez idő tájt tervei között szerepelt az adminisztrációs munka korszerűsítése is. Maga is igyekezett elsajátítani a legújabb ismereteket, ezért 1975-ben elvégezte a „Számítástechnika alkalmazása” vezetőképző tanfolyamot. A tanulatok munkatársai közreműködésével a menetlevelek számítógépes adatfeldolgozásában hasznosította, az új ügyviteli gépek vásárlása azonban már utódaira maradt.

Solti Béla felkészült, az erdőgazdálkodás specialitásait jól ismerő, megbízható, következetes, az új iránt fogékony, mélyen humánus vezető volt, aki a jó munkát elismerte és értékelte. 1982 áprilisában – nyugdíjba vonulása alkalmával – másodszor is kitüntették a Munka Érdemrend bronz fokozatával, de az igazi kitüntetést számára a kollégái elismerése jelentette. Halálával a háború utáni nagy erdészeti korszak egyik utolsó, jelentős zalai tanúja távozott el. Hamvait 2006. március 27-én helyezték örök nyugalomra a nagykanizsai köztemetőben.

Immár emlékké nemesülő alakját, megnyerő, szerény egyéniségét kegyelettel őrzik meg egykori munkatársai, s mindazok, akik ismerték és becsülték.

Dr. Baráth László

Fenyősiné dr. Hartner Anna 1965–2006

2006. június 29-én életének 41. évében elhunyt Fenyősiné dr. Hartner Anna okleveles erdőmérnök, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) kandidátusa, a barcsi Dráva Völgye Középiszkola Erdész Tagozatának vezetője, igazgatóhelyettese.

Utolsó útjára 2006. július 10-én a család, a barátok, a pályatársak, évfolyamtársak, az iskola egykori és jelenlegi tanulói és tanárai kísérték Sopronban, az evangélikus temetőben.

Halálával nagy veszteség érte az iskolánkat is. Tanulók, tanártársak, de minden iskolai dolgozó olyan embert veszített el, aki munkamoráljával, emberi mércéivel példa lehet mindenki előtt. Mindig szakított időt arra, hogy a hozzá forduló problémáival foglalkozzon, szinte minden tanulójának a fejlődését, magánéleti nehézségeit figyelemmel kísérte, és ha segítségre szorult, azonnal kész volt segíteni.

Olyan egyéniség és szakember távozott közülünk, akinek szakmai hagyatékát ápolni és továbbvinni az iskola elsődleges feladatai között tartjuk számon. Rövidre szabott életének legtermékenyebb szakaszában távozott közülünk, amikor megkezdett munkáinak eredményei kezdték visszaigazolni vezetői koncepcióit.

Hartner Anna 1965. szeptember 8-án született Miskolcon. Erdőmérnöki oklevelét 1989-ben szerezte, majd az egyetemen az Akadémia tudományos ösztöndíjasaként végzett kutató és oktató munkát Sopronban az Erdészeti és Faipari Egyetemen. Kutatási területe az erdei vöröshangyák voltak. Kandidátusi értekezésének címe: „Vörös erdei hangya-csoport erdővédelmi jelentőségének vizsgálata” A mezőgazdasági tudományok kandidátusa címet 1995-ben szerezte meg.

1992-től Barcsan a Dráva Völgye Középiszkolában vállalt szaktanári munkát.

Barcsan ismerkedett meg és kötött házasságot férjével. Házasságukból három gyermek született.

2001-től az iskola erdész tagozatának vezetőjeként tevékenykedett.

Szakmai munkájának, sokoldalú egyéniségének, öletekben gazdag és a megvalósításokban kitartó munkájának méltatására álljon itt egy rövid felsorolás, amit a mindennapi igazgatóhelyettesi kötelezettségein túl megvalósított iskolánkban.

Kutatási munkáját folytatja az OTKA ösztöndíj keretei között. Témája „A Formica Rufa-fajcsoport erdővédelmi jelentőségének vizsgálata Belső-Somogy erdeiben.”

Megszervezi a „Vidravár” Erdei Iskolát a Dráva Völgye Középiszkola keretei között

Iskolánkban évente megszervezi Az „Erdők hete” programjait úgy, hogy alkalmanként 5-700 általános iskolást és óvodást láttunk vendégül szakmai programjainkon.

Részt vett a modulrendszerű szakmai képzés kidolgozásában és iskolai bevezetésének megszervezésében.

Újraélesztette az iskolában a Tudományos Diákköri tevékenységet. Ötleteivel, tanácsaival, bátorításával sok diákjának adott nélkülözhetetlen segítséget a sikeres dolgozat elkészítéséhez.

Megszervezte és irányította szakmai képzésünk eddigi legnagyobb rendezvényét: erdőszaktudományok képzésünk huszonötödik évfordulójának ünnepségét.

Irányításával létesült Középrigócon az emlékpark, melynek fát volt diákjaink e jubileumi ünnepség keretében ültették el, és a folyamatosság jegyében minden végzős osztályunk ültet itt egy-egy emlékfát.

Tovább gazdagította a középrigóci kastélypark fa- és cserjegyűjteményét. A kialakított erdőtársulás-csoportok, tanösvények, a kihelyezett oktatótáblák nemcsak a szakmai képzést szolgálják, hanem szélesebb közönségnek adhatnak eligazítást az erdő értékeiről.

A kollégista erdőszaktudulók szabadidős programjai keretében szakmai előadássorozatokat szervezett, így erősítve a szakmához való kötődésüket.

Ez a felsorolás – a teljesség igénye nélkül – jelzi azt a gazdagságot, amit Fenyősiné dr. Hartner Anna rövid életpályája során magáénak mondhatott.

Szellemi hagyatékát, megkezdett szakmai munkáját az iskola erdőszaktudulósága lehetőségei és szándéka szerint ápolni és folytatni fogja.

A Dráva Völgye Középiszkola Erdész Tagozata nevében:

Palaczkai Józsefné